

soge, om det ærede Medlem virkelig har udtalt saadanne Visdomsord, at man skulde slutte sig til dem, optage dem og derved lade foregaa en fuldstændig Revolution i hele sin tidligere Tankegang. Der er dog een Betænkelighed tilføede for mig, idet det ærede Medlem begyndte med at sige, at han ikke kjendte Forholdene undtagen i den By, hvori han boede, saa at vi altsaa maa gaa ud fra, at hele hans Beskrivelse af Forhold og Menninger kun passer fuldkommen paa den By, hvori han selv bor. Dette er allerede en stor Indskrænkning af hans Udtalelser, men han gav dem senere en saa stor Almindelighed, at han vel maatte mene, at de ogsaa kunde gjælde for andre Steder, thi han maatte have sagt sig selv, hvis dette ikke var Meningen, at Lovgivningsmagten ikke kan undlade at vedtage Love for hele det øvrige Land, fordi de muligvis ikke passe for en enkelt By, og da han vilde stemme mod Loven, maa jeg antage, at han dog i Hovedsagen mente, at det, han fremsatte, virkelig var gjældende og anvendeligt for hele det danske Samfund. Det er altsaa dette, jeg vil gaa ud fra. Jeg kan langtfra følge den ærede Taler, thi det vilde være en Umulighed, tror jeg, for ethvert Medlem her i Salen at følge ham; man kan bedre følge ham, naar hans Utringer foreligger trykte i Rigsdagstidenden, og saa haaber jeg, at de anderledes vilde blive tagne i Betragtning. Det ærede Medlem udtalte flere Sætninger, og undertiden giver jeg ham Ret og undertiden ikke med Henhyn til den selv samme Sætning. Han sagde f. Ex., at enhver Frihed er farlig, naar den ikke er tilbørlig begrændset. Ja, dette er fuldkommen sandt, og derom ere vi Alle enige, men vi sige blot, at den Frihed, vi her tale om, ikke er tilbørlig begrændset for Dieblisset. Vi vilde have en tilbørlig Grændse sat, idet vi mene, at den nu er utilbørlig indskrænket; denne almindelige Sætning siger saaledes ikke Noget, naar det ærede Medlem ikke kan faae Thinget til at gaa ind paa at forstaa det Samme ved „tilbørlig be-

grændset“, som han selv forstaar derved. Altsaa, Sætningen i og for sig, kunne vi være enige om, men vi ere uenige om, hvor den tilbørlige Grændse er. Dernæst udtalte det ærede Medlem en anden Sætning, som jeg er fuldstændig enig med ham i. Han sagde, at de forskjellige Stillinger altid skabe forskjellige Anskuelser. Ja, det er netop dette, der ligger til Grund for vort Forslag. Vi sige, at de, der hidtil have havt eneraadende Magt, have ifølge deres Stilling skabt sig forskellige Anskuelser, der slet ikke ere de samme som dem, de Udelukkede have, og vi sige derfor, at netop den Sætning, at de forskellige Stillinger give forskellige Anskuelser, maa føre til, at de forskellige Stillingers Anskuelser ogsaa kunne blive repræsenterede. Dette, sige vi imidlertid, at de ikke blive gennem de nuværende Kommunallove, og vi ønske derfor, at de skulde blive det ved vort Forslag, saa at vi altsaa ere enige med det ærede Medlem. Men saa kom det ærede Medlem med en Udtalelse, der gik ud paa, at de mindre Bemidlede, de mindre Dannede, de mindre Intelligente ikke være saa uegennyttige som Intelligenten og Dannelsen og Fornemheden; men der siger jeg lige overfor det ærede Medlem, at der er lige saa stor Egennytte i enhverformelst anden Klasse, som der er i den Klasse, han tillod sig at fremhæve. Der kan være en Forskel i den Styrke og det Omfang, hvori Egennytten viser sig; de højere Stilledees Egennytte kan antage et stort Omfang og kan volde Andre betydelige Tab; de mindre Bemidledees Egennytte gaar i det Smaa og kan angaa nogle Dalere, hvor der paa det andet Sted er Tale om mange Tusinder, saa at den ene Forskel er der ganske vist mellem Egennytten hos de Dannede og Fornemme og Egennytten hos de andre Klasser, forsaavidt der overhovedet er Tale om Egennytte. Vi se ellers af hele Verdens Gang, at Egennytten viser sig i de stærke og farligste Træl hos de høifstillede, de rigeste og mest dannede Folk. Saa talte det ærede Medlem om Eiendomsretten. Ja, det er saadanne Stif-